твоя епідерма нервова тендітна
пахне мені акварельним папером
ти проростала в мені впродовж квітня
щоби розквітнути білим тепер аж
перли крохмальні крапельки поту
і алергічне почервоніння
так достеменно й не знаючи хто ти
жив б до червня твоєю тінню
сліпий як гомер і глухий як бехтовен
при тобі – я завше німим менестрелем
лиш пензлик просякнутий соком медовим
малює на шкірі твоїй акварелі